

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

แอลกอฮอล์ หรือที่คนไทยเรียกว่า สุราหรือเหล้า เป็นสารธรรมชาติที่ได้มาจากกระบวนการหมักน้ำตาล (เช่น จากข้าว อ้อย ข้าวโพด) กับยีสต์ เกิดเป็นสารที่เรียกว่า เอทานอล (Ethanol) ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักในเครื่องดื่มประเภทสุรา แต่การที่จะดื่มเอทานอลที่บริสุทธิ์เพียงอย่างเดียว นั้น ไม่สามารถดื่มได้ เพราะรสชาติแรงบาดคอ จึงต้องมีส่วนผสมเพื่อให้รสชาติดีขึ้น เราเรียก ส่วนผสมนั้นว่า คอนจีเนออร์ (Congener) ตามหลักสากลทั่วไป คำว่า 1 คริงก์ นั้น หมายถึง เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่ 12 กรัม ซึ่งเทียบเท่ากับเบียร์ (3.6 เปอร์เซ็นต์ เอทานอล) ขนาด 12 ออนซ์ (1 ออนซ์ เท่ากับ 30 มิลลิลิตร) 1 กระป๋อง หรือวิสกี้ 80 ดีกรี (40 เปอร์เซ็นต์ เอทานอล) 1 ออนซ์ (30 มิลลิลิตร) คำว่า ดีกรี หมายถึง ความเข้มข้น เช่น สุรา 100 ดีกรี หมายถึง สุรา ที่มีแอลกอฮอล์ 100 ส่วน ผสมน้ำ 100 ส่วน เหล้า 80 ดีกรี หมายถึง สุรา ที่มีแอลกอฮอล์ 80 ส่วน ผสมน้ำ 100 ส่วน (จักรกฤษณ์ สุขยิ่ง, 2542)

แอลกอฮอล์ที่คนบริโภคเข้าสู่ร่างกาย ประมาณร้อยละ 90 จะถูกดูดซึมอย่างรวดเร็ว โดยลำไส้เล็กส่วนต้น และภายในเวลา 30 - 91 นาที ระดับแอลกอฮอล์ในเลือดจะ ขึ้นสูงสุด แอลกอฮอล์จะกระจายในร่างกาย ได้อย่างรวดเร็ว ผลที่เห็นได้อย่างชัดเจนลำดับแรกคือ ฤทธิ์ต่อสมอง ในระยะแรกจะทำให้ผู้ดื่มเกิดความรู้สึกกระปรี้กระเปร่า คึกคะนอง แต่ในขณะเดียวกันก็เริ่มมีผลต่อการตัดสินใจ การพูด ความว่องไวในการทำงานของระบบประสาทและกล้ามเนื้อจะช้าลง ทำให้มีผลต่อการขับขี่ยานพาหนะ และเมื่อระดับของแอลกอฮอล์เพิ่มสูงขึ้นอีกจะทำให้สูญเสียด้านการทรงตัว การมองเห็น สมาธิความจำ และอาจรุนแรงถึงขั้นหมดสติได้ นอกจากนี้ การดูดซึมของแอลกอฮอล์ที่บริเวณลำไส้เล็กก็จะทำให้การดูดซึมของวิตามินบีชนิดต่างๆลดลงด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วิตามินบี 1 โดยภาวะพร่องวิตามินบี 1 จะทำให้เกิดโรคสมองเสื่อมขึ้นได้ และจะเป็นอย่างถาวรถ้าแก้ไขไม่ทัน และแน่นอน ที่สุด แอลกอฮอล์จะไปมีผลทำให้เกิดการอักเสบของเซลล์ตับ ก่อให้เกิดตับอักเสบ ไขมันสะสมในตับ และตับแข็งได้ แอลกอฮอล์ยังมีผลต่อหลอดเลือดและหัวใจได้ โดยทำให้เกิดภาวะความดันโลหิตสูง ระดับคอเลสเตอรอล และ ไตรกลีเซอไรด์ เพิ่มสูงขึ้น ทำให้มีโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคหัวใจขาดเลือดเนื่องจากภาวะหลอดเลือดหัวใจตีบ นอกจากนี้ แอลกอฮอล์ยังเป็นพิษโดยตรงต่อกล้ามเนื้อหัวใจอีกด้วย จึงเห็นได้ว่า แอลกอฮอล์นั้นมีผลกระทบต่อระบบ

ภายในร่างกายหลายระบบ ยิ่งบริโภคในปริมาณที่มากและต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน ก็ยิ่งเสี่ยงต่ออันตรายต่าง ๆ เหล่านี้มากขึ้น

สำหรับประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2532 ถึง 2546 ปริมาณลิตรของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนไทยสูงขึ้นถึง 3 เท่าตัว โดยในปี พ.ศ. 2546 คนไทยร้อยละ 30 ดื่มสุรารวมแล้วสูงกว่า 3,691 ล้านลิตร โดยวัยรุ่นชายดื่มเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 21 ส่วนวัยรุ่นหญิงดื่มเพิ่มขึ้นถึง 6 เท่า ในเวลา 7 ปีจากร้อยละ 1 เป็นร้อยละ 5.6 นอกจากนี้ยังพบว่าเยาวชนไทยที่เริ่มดื่มแอลกอฮอล์ตั้งแต่อายุ 10-13 ปีมีอัตราเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับการเพิ่มงบประมาณในการโฆษณาธุรกิจเหล้าจากจำนวน 1.9 พันล้านบาทในปี พ.ศ.2542 เป็น 2.4 พันล้านบาทในปี พ.ศ.2548 (บัณฑิต ศรีไพศาล. 2549)

จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติในประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ในปี พ.ศ. คือ 2550 พบว่ามีผู้ดื่มแอลกอฮอล์ 14.9 ล้านคน หรือร้อยละ 29.3 ซึ่งลดลงจากในปี พ.ศ 2549 ซึ่งมีจำนวน 15.9 ล้านคน หรือร้อยละ 31.1 อย่างไรก็ตาม ร้อยละของผู้ที่ดื่มประจำได้เพิ่มจากร้อยละ 18.5 ในปี พ.ศ. 2549 เป็นร้อยละ 20.2 ในปี พ.ศ 2550 โดยชายมีอัตราการดื่มสุราสูงกว่าหญิง (ร้อยละ 51.0 และร้อยละ 8.8 ตามลำดับ) ผู้ที่มีอายุ 25-59 ปีมีอัตราการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงสุด (ร้อยละ 34.4) รองลงมาคือ อายุ 15-24 ปี (ร้อยละ 21.9) และผู้ดื่มประจำในเขตเทศบาลสูงกว่านอกเขตเทศบาล (ร้อยละ 18.6 ต่อร้อยละ 17.4) ชนิดของสุราที่บริโภคจากปริมาณ ในปี พ.ศ 2550 เบียร์มีส่วนแบ่งการตลาดเป็นอันดับหนึ่งร้อยละ 69.0 รองลงมาเป็นสุราขาวร้อยละ 19.4 และสุรานำเข้าร้อยละ 6.1 ตามลำดับ โดยเป็นสุราพื้นเมืองน้อยกว่าร้อยละ 0.1 โดยสุรานำเข้าจากกลุ่มประเทศอาเซียนมีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องนับจากการประกาศใช้เขตการค้าเสรีอาเซียนในปี 2546 จากมูลค่า 172 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2545 เป็น 1,125 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2549

ภาษีสรรพสามิตจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประเทศไทย ที่เคยมีอัตราเพิ่มถึงร้อยละ 38.6 ในปี พ.ศ.2545 ได้ค่อยๆ ลดลงเป็นร้อยละ 16.1, 11.0 และ 7.5 ตามลำดับในปี พ.ศ. 2546-2548 และในปี พ.ศ.2549 อัตราเพิ่มดังกล่าวเปลี่ยนเป็นอัตราลด ร้อยละ 2.0 คิดเป็นมูลค่า 1,189 ล้านบาท สำหรับภาษีในปี พ.ศ.2550 และ 2551 มีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.4 และ 6.3 ตามลำดับ อันเนื่องมาจากการเพิ่มอัตราภาษีของรัฐบาลในวันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2550 และเมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ.2552 รัฐบาลได้ประกาศเพิ่มอัตราภาษีขึ้นอีกครั้ง ซึ่งจะส่งผลให้มีแนวโน้มมีอัตราเพิ่มขึ้นในปีต่อไป

อย่างไรก็ตาม การดื่มสุราของคนไทยและผลกระทบจากสุราในด้านต่างๆ ในสังคมยังอยู่ในระดับสูง เช่น การศึกษาภาวะโรคและการบาดเจ็บที่เกิดจากพฤติกรรมสุขภาพและปัจจัยเสี่ยงกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2549 ชี้ว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยเสี่ยงที่สร้างภาวะโรคในคนไทยมากเป็นอันดับสอง โดยก่อให้เกิดผลต่ออุบัติเหตุ มะเร็ง ดับแฉียง การถูกทำร้าย โรคทางจิตเวช โรคหัวใจและ

หลอดเลือดและอื่น ๆ ขณะที่ปัจจัยเสี่ยงอันดับหนึ่งคือเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยและการเกิดโรคเอดส์ ก็มีความสัมพันธ์อย่างมากกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการใช้จ่ายเพื่อบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์(บัณฑิต ศรไพศาล, 2549) จากข้อมูลการสำรวจสภาวะเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระหว่างปี พ.ศ.2524-2527 พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้นมากกว่าการเพิ่มของค่าใช้จ่ายโดยรวมของครัวเรือน ถึงร้อยละ 41 นอกจากนี้ โครงการประเมินเทคโนโลยีและนโยบายด้านสุขภาพ(HITAP) ที่ชี้ให้เห็น ตัวเลขความเสียหายทางเศรษฐกิจจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นมูลค่าสูงถึง 150,677 ล้านบาท ในขณะที่ข้อมูลการตลาดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ปีพ.ศ. 2548 ประมาณการว่า คนไทยดื่มสุร่าจ่ายเงินเพื่อซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 487,000 ล้านบาท (จิระวัฒน์ ปั้นเปี่ยมรัษฎ์ และ ไพบุลย์ สุริยะวงศ์ไพศาล, 2552)

จากรายงานของการสุราระดับชาติครั้งที่ 2 โดยความร่วมมือของ ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) กรมสุขภาพจิต สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) ข้อมูลส่วนหนึ่งมาจากโครงการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลกระทบของเหยื่อจากการจับขี้ขวดขณะเมาสุราเพื่อหามาตรการป้องกันแก้ไข ปี พ.ศ. 2549 คือ กรณีศึกษาผู้พิการจากอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์ 100 กรณี ซึ่งเป็นผู้พิการระดับต่างๆ อายุตั้งแต่ 12-70 ปี โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 35 ปี พบว่ากลุ่มวัยรุ่นและเยาวชนชายได้รับอุบัติเหตุสูงถึงร้อยละ 63 วัยรุ่นชายมาแล้วจับร้อยละ 54 ถูกคนเมาชนร้อยละ 24 และโดยสารในรถที่คนเมาจับร้อยละ 22 ฉะนั้นวัยรุ่นและเยาวชนชายจึงเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุสูงมาก นอกจากนี้จากการศึกษาของศยามล เจริญรัตน์ (2549) พบว่า การป้องกันอุบัติเหตุ อันเกิดมาจากผู้จับขี้ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น สิ่งสำคัญที่สุด คือ วิธีการทำให้ให้กลุ่มเยาวชนเหล่านั้น ลดหรือ เลิกดื่มเครื่องดื่ม โดยเฉพาะกลุ่มที่ต้องการดื่ม ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลอะไรก็ตาม เหตุผลส่วนใหญ่ ที่ทำให้เกิดการดื่มสุรา คืองานเลี้ยงสังสรรค์ และการชักชวนของเพื่อน ขณะนี้แม้สังคมมีการตื่นตัวมากขึ้นในการรณรงค์และให้ความรู้เกี่ยวกับโทษ จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สังเกตได้จากทุกภาคที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ต่างช่วยกันหาวิธีเพื่อป้องกันนักดื่มหน้าใหม่ไม่ให้มีปริมาณเพิ่มขึ้น และพยายามลดจำนวนนักดื่มรายเดิม เช่นการออก รณรงค์ในโครงการต่าง ๆ ที่ทาง สสส. ให้การสนับสนุน รวมทั้งการพยายามปรับพฤติกรรมของเยาวชนและวัยรุ่น ทั้งนี้ ผู้ร่วมประชุมทั้งหมดได้เสนอแนะเชิงนโยบาย เพื่อยืนยันให้คณะรัฐมนตรีและ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผลักดันให้เป็นพระราชบัญญัติบังคับใช้ต่อไป

หากพิจารณาสถิติอุบัติเหตุจากรถทางบก ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่รวบรวม จำนวนผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากรถทางบก ช่วงปี พ.ศ. 2545-2548 พบว่าผู้บาดเจ็บมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากจำนวน 69,313 เป็น 79,692 และ 94,164 และ 94,365 รายตามลำดับ หรือเฉลี่ย เป็นอัตราเพิ่มร้อยละ 36.1 สำหรับอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุเพิ่มขึ้นจากปี 2545 จำนวน 13,116

ราย เป็น 14,012 รายในปี พ.ศ. 2546 แล้วลดลงในปี พ.ศ. 2547 จำนวน 13,766 ราย และ 12,888 รายในปี พ.ศ. 2548 เมื่อพิจารณาตัวเลขจำนวนผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตแล้ว แม้จะมีสถิติลดลงอย่างต่อเนื่อง นับแต่ปีพ.ศ. 2545 ถึง ปีพ.ศ. 2548 แต่จำนวนผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตก็ยังอยู่ในขั้นวิกฤติ (สถิติอุบัติเหตุจราจร ปี พ.ศ. 2549, 2554 : ระบบออนไลน์)

จากการเคลื่อนไหวด้านนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคแอลกอฮอล์หลายด้านจึงทำให้รัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัติควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 โดยมีหลักการและเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

โดยที่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพ ครอบครัว อุบัติเหตุและอาชญากรรม ซึ่งมีผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ สมควรกำหนดมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อช่วยลดปัญหาและผลกระทบทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจ ช่วยสร้างเสริมสุขภาพของประชาชน โดยให้ตระหนักถึงพิษภัยของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนช่วยป้องกันเด็กและเยาวชนมิให้เข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้โดยง่าย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ (ศูนย์ทนายความทั่วไป, 2551 : ออนไลน์)

หลังจากนั้น รัฐบาลจึงได้มีการกำหนดมาตรการ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อช่วยลดปัญหาและผลกระทบด้านต่างๆ ตลอดจนการสร้างเสริมสุขภาพของประชาชน รวมทั้งเด็กและเยาวชนทุกคน สำหรับมาตรการที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ มาตรการรณรงค์ดำเนินการ โดยเครือข่ายองค์กรงดเหล้าที่ดำเนินการรณรงค์โครงการสำคัญๆ เพื่อสร้างกระแสการลด ละ เลิกการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสังคมไทย ได้แก่ โครงการปีใหม่ไร้แอลกอฮอล์ โครงการกฐินปลอดเหล้า โครงการสงกรานต์ปลอดเหล้า โครงการรณรงค์ปลอดเหล้าประเพณี โครงการรณรงค์งดเหล้าเข้าพรรษา โดยมีการพัฒนาด้านองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเพื่อควบคุมปัญหาสุรา ได้แก่ เครือข่ายองค์กรงดเหล้า คณะกรรมการดำเนินการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ (คบอช.) รวมทั้งศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

เทศบาลตำบลปาย หรือตัวของอำเภอปายเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตั้งอยู่ในเขตตำบลเวียงใต้ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีพื้นที่ 2.4 ตารางกิโลเมตร มี 5 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนเมืองพร้าว ชุมชนเจ้าหม้อ ชุมชนป่าขาม ชุมชนเมืองแพร์และชุมชนห้วยปู้ (เทศบาลตำบลปาย, 2550) มีประชากรทั้งสิ้นจำนวน 2,252 คน แยกเป็นชาย 1,072 คน หญิง 1,180 คน (เทศบาลตำบลปาย, 2552) เทศบาลตำบลปายเป็นชุมชนที่อยู่ริมน้ำปาย อยู่ทางฟากตะวันตกของริมน้ำห่างออกไปทางทิศตะวันออกเป็นภูเขา ซึ่งเนินลูกหนึ่งเป็นที่ตั้งของพระธาตุแม่เย็นที่สามารถ

มองเห็นได้จากตัวเมือง สำหรับตัวสุขภาพบาลปาย ซึ่งปัจจุบันคือ เทศบาลตำบลปาย มีพื้นที่ขนาดกว้างขวางพอสมควร เป็นศูนย์กลางอำนวยความสะดวก ให้กับอำเภอข้างเคียง อีกทั้งตัวเมืองก็มีบรรยากาศสภาพแวดล้อมเป็นที่พักผ่อน เป็นแหล่งท่องเที่ยวในตัวเอง และมีขีดความสามารถในการบริการพื้นฐานทั่วไปได้ดีพอควร มีสาธารณูปโภคที่สามารถใช้สอยได้ค่อนข้างสะดวก และมีที่พักแรมให้กับนักท่องเที่ยว มีร้านอาหารที่หลากหลาย (คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร,2537) ด้วยเหตุผลดังกล่าว พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลปาย จึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมเป็นจำนวนมากและได้รับการโหวตจากนักท่องเที่ยวในเว็บไซต์ <http://www.ezytrip.com> ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดเยี่ยมอันดับสองของนักท่องเที่ยวคนไทย รองมาจากปางอุ๋ง หรือโครงการตามพระราชดำริปางตองสอง ในช่วงเคาน์ดาวน์อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ระหว่างวันที่ 31 ธันวาคม 2552 ถึงวันที่ 1 มกราคม 2553 มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเที่ยวอำเภอปายเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ประมาณ 20% ทำให้อำเภอปายมีเงินสะพัดจากการท่องเที่ยว 200 ล้านบาท (ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวจังหวัดแม่ฮ่องสอน,2551 : ออนไลน์)

จากการที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเป็นจำนวนมากทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทางชมรมท่องเที่ยวอำเภอปายจะต้องนำไปแก้ไข คือ การจราจรในตัวอำเภอปายและบริเวณสะพานประวัติศาสตร์ ที่ค่อนข้างมีปัญหาจากนี้ยังมี ปัญหากระแสไฟฟ้าดับในช่วงเคาน์ดาวน์ ส่วนปัญหาเรื่องราคาอาหารที่มีราคาแพงนั้นในปีนี้ยังไม่มียกนักท่องเที่ยวร้องเรียนเข้ามาเนื่องจากทางจังหวัดเข้ามาควบคุม ในส่วนของการดำเนินการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปีพ.ศ. 2552 คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พร้อมด้วยสาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอน เจ้าหน้าที่สรรพสามิตพื้นที่แม่ฮ่องสอน เจ้าหน้าที่นิติกรสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรปาย ได้ตรวจร้านจำหน่ายสุราบริเวณถนนคนเดินในเขตเทศบาลตำบลปาย ที่มีการจำหน่ายสุราให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยวปรากฏว่ายังมีร้านค้าจำนวนมากที่ยังฝ่าฝืนติดตั้งป้ายโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กันอย่างเปิดเผย เจ้าหน้าที่ชุดปฏิบัติการ จึงได้เข้าไปดำเนินการกับเจ้าของร้านค้า จำนวน 20 ราย ที่เข้าข่ายผิดพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พุทธศักราช 2551 โดยขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรปาย และเจ้าหน้าที่สาธารณสุขอำเภอปาย ให้ติดตามพฤติกรรมร้านจำหน่ายสุราว่ายังฝ่าฝืนอีกต่อไปหรือไม่ หากยังไม่ปฏิบัติตามก็ให้ดำเนินคดีไปตามกฎหมายทันที ผอ.สำนักงานควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ระบุว่า ได้ให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขจังหวัดไปดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้เจ้าของประกอบร้านจำหน่ายสุราทราบ ขณะนี้สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ดำเนินการให้ร้านจำหน่ายสุราที่เข้าข่ายผิดพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 โดยการป้องกันกลุ่มเยาวชนที่อายุต่ำกว่า 20 ปี เข้ามาใช้บริการ ด้านนายแพทย์สุเมธ องค์กรวรรณี

รองนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอนเปิดเผยว่า ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา แม่ฮ่องสอนมีสถิติผู้เสียชีวิตอายุระหว่าง 15-20 ปี เฉลี่ย 3 คนต่อเดือน สาเหตุมาจากเมาแล้วขับและระหว่างออกตรวจร้านจำหน่ายสุราที่อำเภอปาย ยังได้รับรายงานว่ายังมีกลุ่มเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี เข้าไปนั่งดื่มตามร้านจำหน่ายสุรา ซึ่งได้ขอความร่วมมือไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจปาย ได้กวาดขันในเรื่องดังกล่าวอย่างจริงจัง และจากการสำรวจยังพบว่า ร้านจำหน่ายสุราบริเวณถนนคนเดินปาย เข้าข่ายผิดพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มีจำนวนมาก โดยเฉพาะการติดตั้งป้ายโฆษณาที่มีข้อความขัดต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 (โรงพยาบาลปาย, 2552)

ในส่วนที่เกี่ยวกับ การบังคับใช้กฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางสถานีตำรวจภูธรปาย ร่วมกับโรงพยาบาลปาย เทศบาลตำบลปาย และปกครองอำเภอปาย ได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์ ทางสื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ แผ่นพับ โปสเตอร์ สติกเกอร์ ทั้งยังมีการเข้าตรวจสถานที่และดำเนินการทางกฎหมายแก่ผู้ฝ่าฝืน แต่การดำเนินงานที่ผ่านมา ประชาชน ผู้ประกอบการต่างๆ และนักท่องเที่ยว ยังไม่เข้าใจพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ประกอบกับยังมีการทำความผิดค่อนข้างมาก โดยคณะทำงานได้ทำการว่ากล่าวตักเตือน พร้อมทำบันทึกรับทราบการกระทำผิด จำนวน 15 ร้าน แสดงให้เห็นว่ายังไม่ได้บังคับใช้กฎหมายนี้อย่างจริงจังและขาดการประเมิน ติดตามที่ชัดเจน (โรงพยาบาลปาย, 2552)

ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในเขตพื้นที่อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอนจึงมีความสนใจศึกษาถึงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ประกอบการต่างๆ และนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลตำบลปายและความคิดเห็นต่อมาตรการการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ประกอบการต่างๆ นักท่องเที่ยวและประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปาย เพื่อนำผลการศึกษาเสนอเป็นแนวทางในการวางแผนปรับเปลี่ยนมาตรการการบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ประกอบการต่างๆ และนักท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด

1.2 คำถามการวิจัย

1. การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในเขตเทศบาลตำบลปาย บรรลุผลตามเป้าหมายและเจตนารมณ์ของกฎหมายหรือไม่ และอยู่ในระดับใด

2. เจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตเทศบาลตำบลปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีมาตรการและพฤติกรรมการบังคับใช้ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อย่างถูกต้อง ชอบธรรมตามหลักการบังคับใช้กฎหมายหรือไม่ และมากน้อย เพียงใด

3. ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยวและประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลปาย มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาของพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 หรือไม่และ มากน้อยเพียงใด

4. ผลการบังคับใช้ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในเขตเทศบาล ตำบลปาย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบังคับใช้กฎหมายหรือไม่ เพียงใด

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.3.1 เพื่อศึกษาผลการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 ในเขตเทศบาลตำบลปาย

1.3.2 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตเทศบาลตำบลปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

1.3.3 เพื่อศึกษาถึงความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยวและประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปายเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551

1.3.4 เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในเขตเทศบาลตำบลปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

1.4 สมมุติฐานการวิจัย

1.4.1 พฤติกรรมการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีความสัมพันธ์ในทางเดียวกับผลการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในเขตเทศบาลตำบลปาย

1.4.2 ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยวและประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลปายมีความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในระดับน้อย

1.5 ขอบเขตการศึกษา

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษามาตรการและพฤติกรรมการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในเขตเทศบาลตำบลปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอนของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอนรวมทั้ง ศึกษาความรู้ความเข้าใจใน

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยว ในเขตเทศบาลตำบลปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการศึกษาผลการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรปาย ผู้ประกอบการกลุ่มตัวอย่างจากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการสถานบริการของผู้ประกอบการร้านอาหาร โรงแรม รีสอร์ท เกสเฮาส์ และกลุ่มประชาชนที่มีทะเบียนราษฎรในเขตเทศบาลตำบลปาย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ผลการศึกษาครั้งนี้จะเกิดประโยชน์กับการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของเจ้าหน้าที่ตำรวจให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

1.6.2 ผลการศึกษาครั้งนี้สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดระเบียบร้านจำหน่ายแอลกอฮอล์ โดยให้ผู้ประกอบการและประชาชนได้มีความรู้ความเข้าใจสาระสำคัญของพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

1.6.3 สามารถนำงานวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้เป็นรูปแบบนำร่องกับเมืองท่องเที่ยวต่างๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 หมายถึง การนำพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ที่มีผลบังคับใช้ให้ประชาชนผู้ประกอบการต่างๆ และนักท่องเที่ยวต้องปฏิบัติตาม ในเขตเทศบาลตำบลปาย

เจ้าหน้าที่ตำรวจ หมายถึง เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในสถานีตำรวจภูธรปาย

ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ประกอบการร้านอาหาร โรงแรม รีสอร์ท เกสเฮาส์ ในเขตเทศบาลตำบลปาย

พฤติกรรมการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 หมายถึง พฤติกรรมการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตเทศบาลตำบลปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ในด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ การใช้ดุลยพินิจ การว่ากล่าวตักเตือน การลงโทษและการเลือกบังคับใช้

มาตรการการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 หมายถึง มาตรการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตเทศบาลตำบลปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ในด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ การใช้กลยุทธ์ การว่ากล่าวตักเตือน การลงโทษและการเลือกบังคับใช้

ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการ และนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลตำบลปายเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

ผลการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 หมายถึง ผลการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในเรื่องมาตรการบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดอุบัติเหตุ มาตรการเพิ่มอัตราภาษีสรรพสามิต มาตรการควบคุมการเข้าถึงและหาซื้อ และมาตรการโฆษณา